

DE FRIE DANSKE

Nr. 7.

APRIL 1944

3 Aarg.

CHURCHILL ER PAA TRAPPERNE

SE SIDE 3.

**MYTTERI i
Tysk GARNI-
SON i Danmark**

SE SIDE 3

**DE FRIE DANSKES
STIKKER ALBUM**

SE SIDE 2.

**SCHALBURG-KORPSETS
SIDSTE PARADE** SESIDE 8.

I dette Nummer
i øvrigt Artikler af:
Fhv. Handelsminister **SE SIDE**
CHRISTMAS MØLLER 5.

Proffessor
MOGENS FOG SE SIDE 7.

Redaktionssekretær **SE**
STEN GUDME SIDE 9.

Redaktøren af de danske Sø-
mænds Blad i England;
„Kuren“ **D.V. AAGAARD**
SE SIDE 11.

Proffessor i Historie ved
Københavns Universitet
ALBERT OLSEN SESIDE 13

**OPSIGTSVÆKKENDE
INTERVIEW MED
EN TYSK DESERTØR**

SE
SIDE
6.

*Et af de sidste nye Billeder af Premierminister
Churchill. Alle Danskeres sande Ven.*

DANSKE STIKKERE PAA DAGMARHUS

OG ANDRE LANDSFORRÆDDERE, DER HELLER IKKE OVERLEVER FREDEN !

MAX ANDREAS PELVING
født 27.1.1899

ARNE OSKAR HAMMEKEN
født 11.11.1906

RUDOLF PEDERSEN
født 11.6.1906

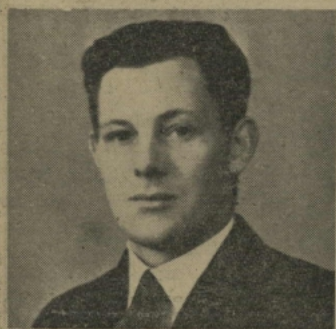
ROBERT ANDREAS PETER
SÖSTMANN MENT f. 26.2.1902

EDVARD ANKERAGE PETERSEN
kaldet *Den lille Banan* f. 15.1.1902

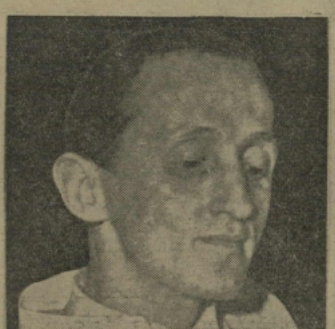
SVEND BERNHARD KILVO
født 28.12.1895

KAJ JØRGEN GODTFREDSEN
SCHMIDT

JOHN WILLIAM SCHRØDER
født 15.1.1898

HANS DIEHL
født 1.4.1907

ANTON MARIUS BRIKSBØL
NIELSEN født 9.2.1921

LOUIS VERNER JESSEN
SILLEMANN f. 11.4.1891

ERIK VICTOR PEDERSEN
født 1.11.1902

Se nærmere om disse Forbrydere Side 12.

Mytteri i tysk Garnison i en dansk Provinsby.

Nazi-Flaget trampet paa,
og 20 Officerer og Meni-
ge forsøgte at flygte.

Den tyske Garnison i Helsingør har været ude-
for et Mytteri. "De Grøn-
ne" i Helsingør er ind-
kvarteret i "Krogske
Gaard", Den internationa-
le Højskole, Teknisk Sko-
le og med Kommandantur paa
Kronborg. I de sidste 14 Da-
ge har der været afholdt In-
vasionsøvelser fra Hornbæk
til Helsingør - i hvilken
Anledning de tyske Soldater
her været stærkt bevæbnede.

I Helsingør, som saa man-
ge andre Steder, er de tys-
ke Soldater imidlertid ble-
vet lede og kede af Situatio-
nen - og for faa Dage siden
lavede de ganske simpelt Myt-
teri.

Et Sted blev Nazi-Fanen hej-
set ned og trampet paa og fra
Teknisk Skole tog 20 Mand (Of-
ficerer og Menige) i største
Hast afsted til Snekersten,
hvor de tvang en Skipper til
at sejle dem over mod Svenske-
kysten. I Mellemtiden var der
imidlertid blevet slået Al-
larm i Helsingør og Hurtigbaa-
de fik desværre opsnappet
Flygtningene, før de var naa-
et helt over. Resultatet af
Mytteriet i Helsingør er nu
blevet det, at samtlige tys-
ke Soldater er blevet afvæbnede,
og ingen tysk Soldat maa færdes
paa Gaden i Sundbyen uden at ha-
ve særlig Tilladelse fra Komman-
danturen paa Kronborg.

Begivenheden i Helsingør er et
typisk Tidens Tegn.

Vigtig Meddelelse til Læserne!!

Husk for det første: Brønder De
et Eksempel af vort Blad -er
De med til at hjælpe Gestapo.
Husk dernæst: Naar De har læst
dette Blad og alle deres Ven-
ner paa Kontoret eller paa Ar-
bejdspladsen, har studeret det
grundigt, saa spørg for, at De-
res Eksempel bliver sendt ud
paa Landet! Det koster Dem kun
20 Øre!!

Der har i den senere Tid været
en ny Række store Sabotager mod
Virksomheder, der arbejder for
Tyskerne, men Censuren kan vel
ikke slippe uden om at lade dis-
se Nyheder komme frem. Drønene
kan jo høres over hele Byen.

CHURCHILL ER PAA TRAPPERNE:

Alle Tegn tyder paa, at Krigens store
Afgørelse er umiddelbart forestaaende.

SLIPPER DANMARK FOR INVASIONENS RÆDSLER?

Krigens store Afgørelse er umiddelbart forestaaende!
Mens de russiske Tropper allerede staar langt inde i Ru-
manien, og nærmer sig et af Tysklands aller ømste Punk-
ter, nemlig Oliebyen Ploesti (hvorfra Tyskland faar 1/3 af
sin Olie) hamrer - ikke 500 eller 1000, men 5000 engel-
ske og amerikanske Bombe-og Jagermaskiner Dag og Nat de
tyske Forbindelseslinjer i selve Tyskland og i Frankrig,
Holland og Belgien, sønder og sammen. I England er der for
første Gang i Historien givet Restriktioner for de frem-
mede Diplomater, saaledes at der paa ingen mulig Maade
kan sive noget ud om de sidste Forberedelser til den store
Invasion. I Afrika, i Italien og paa Korsika staar store
allierede Invasionsstyrker parat til at gaa i Land paa
Balkan og i Sydfrankrig - og alt imens er den tyske Hjem-
mefront - som vor udsendte Medarbejder berettede fra Ber-
lin i den Grad paa Bristepunktet, at et indre tysk Sammen-
brud ligesaa godt kan ske idag som om en Maaned eller to.

Kommer Invasionen ogsaa til at omfatte Danmark. Kun me-
get faa ved det - og i alle Tilfælde slet ingen herhjem-
me, men der synes dog at være visse Tegn paa, at vort Fæd-
reland skulde slippe for at blive direkte Krigsskueplads.
Dette betyder dog ingenlunde, at der ikke bliver haardt
Brug for enhver ærlig dansk Mand i vor Frihedshær, thi
store og vigtige Opgaver venter forude. Der er dog nep-
pe nogen Tvivl om, at Hjemmefronten her, som i de andre
undertrykte Lande staar beredt til at tage Kampen op, saa
snart Signalet lyder. Vor Ven Churchill er paa Trapperne!

Tyskland har haft en Fredsforhandler i Stockholm, men
han har ikke kunnet opnaa noget positivt Resultat.

Forretningsmanden Richard v. Kühlmann, der var U-
denrigsminister i 1917-18 paa en vigtig Mission.

(Fra vor udsendte Medarbejder)

Berlin, primo April.
Det er nu blevet oplyst, at Nazisterne allerede for no-
gen Tid siden har haft en kraftig Fredsfølger ude blandt de
Allierede Diplomater i Stockholm. Manden, der var blevet
udset til at foretage den meget vigtige Mission var Indu-
stri-og Banklederen Richard v. Kühlmann, der i 1917 og
1918 var Udenrigsminister og allerede den Gang var en iv-
rig Fredsven. Selvfølgelig var det en ganske almindelig
"Forretningsrejse", som Hr. v. Kühlmann foretog for nogen
Tid siden til Stockholm - i Følge de officielle nazistiske
Talerer, men jeg ved fra absolut autoritativ Kilde, at
hans virkelige Mission var at søge Forbindelse med engelske
og amerikanske Diplomater - for at undersøge Jordbunden
for en Fred mellem Tyskland og Amerika og England - for
derefter sammen at gaa mod Rusland.

"Forretningsmanden" v. Kühlmann vendte imidlertid hjem
fra Stockholm med et negativt Resultat. Endnu en Gang fik
Tyskland at vide, at Fred først opnaas efter betingelses-
løs Kapitulation - og vel at mærke, naar Hitler og hans
Garde er blevet fjernet fra Magten. Nazismen vider sig i
sin Dødsdøds. Forholdene paa Hjemmefronten bliver mere og
mere uudholdelige.

Naar det i udenlandsk Radio har været fremhævet, at det
har været muligt for mig i mere end et Par Maanedes at le-
ve "under Jorden" i Berlin, saa er det dog intet at regne
imod en kommunistisk Rigsdagsmand, der har levet illegalt
i Berlin siden 1933 - altsaa i 11 Aar. Det kalder jeg til
Gengæld en Bedrift.

NYT FRA HELE LANDET - KORT FORTALT

ARRESTATIONERNE i København den 20. April fik efterhaanden Karakteren af en Razzia af ret betydeligt Format. Den var især rettet mod KU, hvis hele Forretningsudvalg blev eftersøgt. Alle uddragene Chr. Lauritz Jensen, anholdtes. Derudover foretoges, især i København's Omegn, spredte Anholdelser, hovedsagelig blandt unge konservative. Om Aftenen gjorde man Tallet op til 35. Blandt de Anholdte kan nævnes: Niels Rye Nielsen, Mogens Schæffer, Bent Sandström, Erik Haunstrup Clemmensen, Ole Harkjær Simonsen, Ib Philipsson, Tage Goldschmidt, O.E. Christensen, Jørgen Jensen, V. Rømming, Ulrik Schou, Holte, Kristian Amby (senere Mosladt), Løjtnant Adam Møller, Frk. Kate Erlandsen, Birthe Christiansen, Vibeke Marie Brenner, Aage Petersen, Jomsborgvej 20 (vistnok DS'ere), Direktør Otto Kjær, Toldbodvej 20, stud. polit. A. Thomsen, Morrebrogade 122, D.A.M. Christensen, Tagensvej 187, Eugenie Møge, Herluf Trollesgade 21, Ballo Thorup Petersen, Axel Louis Alexius Sponholtz, Holsteinsgade 28, Jes H. Bryde Jensen, Holsteinsgade 8, Poul Wohler, Gentoftegade 85, Niels og Sigrid Stampe Pedersen, Rønnebergvej 1, Ella Gylling, Høje Skodsborg 4, Adam Mortensen, Kollemosevej 13, Rungsted, Sverid Erik Svendsen, Knud Lavardsvej 10. Preben Heimburger og O.P. Christensen blev efter søgt men ikke fundet.

xxx

I den tyske Legation i København var der forleden Middag for en Række Ingeniører etc. som arbejder for Tyskerne. Velbekomme!!!

xxx

Den tyske Garnison i Ribe er blevet erstattet af mongolske Tropper. Hvornår man de faar sendt nogle Japansere herop?

xxx

FORSKELLIGE Steder i Sønderjylland - og isvrigt andre Steder i Landet - har Tyskerne paa Politikontorerne hentet Oplysninger om Motorbiler. De har derefter besøgt de forskellige Ejere og meddelt en Del af dem, at de kunde regne med, at Bilerne i nær Fremtid vilde blive beslaglagt af den tyske Værnemagt. Enkelte Steder har Tyskerne opkøbt Biler uden om alle gældende Regler. Efter Forhandlinger med København er disse Handler blevet standset.

xxx

TYSKERNE begravde forleden 17 allierede Flyvere paa Svino Kirkegaard uden Afsalut og uden Præst. Kun en Repræsentant for det danske Politi lagde Blomster paa Graven.

xxx

HITLERS Fødselsdag blev fejret i København ved Aflivningen af et Par yderst farlige Stikkere. Først blev Stikkeren, Radiohandler Gundel paa Vesterbrogade likvideret. Derefter kom Turen til saakaldt Repræsentant Tage Lerche og Dagen efter blev Christian Rudolf Christiansen, kaldet "Hestetøven", ogsaa en af de berøgtede Stikkere, skudt.

xxx

DER skal paabegyndes Befæstningsanlæg i Marselisborg Skov.

DER har været stor Razzia paa Hotel Randers. Tyskerne ryddede de trafikerede Gader i Firkanter om Hotellet og opstillede Maskingeværer. Tysk Militær med Vaaben i Skudstilling stod i Portene i Kæreen, og der var Soldater i Gårdene. Husundersøgelserne varede et Par Timer og gav intet Resultat. Man anholdt Portier Sloth og en Hotelkarl for dog at komme hjem med noget.

xxx

BRØDRENE Bryld, Direktør Thomsen (tykke Tom) og Kommandørkaptajn Wodskou er smidt ud af det nazistiske Parti. Som om det har hjulpet!

xxx

ANHOLDT af Gestapo: Overlæge Erik Larsen og Hustru, Aandssvageanstalten, Ribe, Lærer Peter Riber og Hustru, Ribe, (Luftvarnskonsulenten i Ribe), Gaardbestyreren hos Gaardejerske Inger Spørensen og en 19-aarig Tjenestekarl, Knud Petersen. Disse Anholdelser menes at staa i Forbindelse med forsvunden tysk Ammunition fra Vester Vedsted. I København er anholdt Flyverkaptajn N.C. Tage Jensen og en ung Assistent fra Magistraten, der sigtes for at have kastet Løbesedler om Boycot af tyske Film. I Lyngby er anholdt den kendte Speciallæge Fru E. Strandbygaard, der sigtes for Medvirken ved illegal Udrejse. I samme Sag er fortaget en Del Ransagninger i Holte. Lederen af Falcks Station paa Frederiksberg, Lindell, eftersøges af Gestapo, men er ikke truffet hjemme.

xxx

DET vakte almindelig Jubel i København, da en engelsk Recognocitionsmaskine Langfredag faldede Kispus med Tyskerne paa den blaa Himmel over Byen. I den store Højdes Kuldegrader trak Maskinen en hvid Taagestribe af Riksstaller efter sig, og Tyskernes Antiluftsskytsgranater dannede ved Eksplosionen smaa Vattotter udenom Flyvemaskinen. Man konstaterede at Tyskerne skød elendigt.

xxx

FRITS Clausen, der efter et Voldtægtsforsøg, har været tvangsindlagt paa et Drankerhjem ved Stuttgart, har været hjemme paa et Paaskesbesøg i Bovrup. Det danske Politi havde ekstra Vagt omkring "Helten".

xxx

PAS paa, hvad de siger i Sporvognene. Der er for nogen Tid siden ansat 40 Schalburgfolk som Sæsonkonduktører ved de københavnske Sporveje. De lytter!

xxx

20 Grundejere i Blokhus har faaet Besked paa at deres Huse skal nedrives inden 1. Maj. Blandt de dødsdømte Bygninger er Restaurant Svenningsen.

xxx

ET nyligt udkommet Eksempel af "Land og Folk" (3. Aarg. Nr. 7) er falsk og fremstillet af Nazisterne. Nu skal vel Højer bruge det i Radion.

xxx

Grundet paa overvældende Støftmængde fortsætter "Nyt fra hele Landet" Side 10.

NAAR DANMARK ATTER ER FRIT:OJEBLIKKELEGE ØKONOMISKE PROBLEMER.

ALLE BØR PAA EN LIGELIG MAADE BÆRE DEN FORRINGELSE I VOR VELSTAND, SOM KRIGEN HAR GIVET.

Og det ser umægtelig saaledes ud for mig, at i den Strid, som foregaar hjemme angaaende de økonomiske Forhold, der har Arbejderne Ret. Det er dem og Tjenestemændene, som indtil nu har båret Hovedparten af Byrderne.

Af fhv. Handelsminister J. Christmas Møller.

"De frie Danske" fortsætter i dette Nummer Offentliggørelsen af J. Christmas Møllers opsigtsvækkende Artikel-Serie, der er fremkommet her i Bladet under Hovedoverskriften: Naar Danmark atter er frit!

I denne lille artikelsække har jeg alene beskæftiget mig med de Problemer (eller rettere med nogle faa af dem), som absolut umiddelbart vil melde sig, naar Danmark atter er frit; sagt paa en anden Maade er det de Problemer, som den ny danske Regering umiddelbart vil blive stillet overfor, inden det nye Rigsdagsvalg afholdes. Der kan maaske herske delte Meninger om, hvorvidt det ene eller andet Spørgsmaal skal medtages, men der kan efter min Opfattelse ikke herske Tvivl om, at paa visse afgørende Omraader, f. Eks. hele vor Udenrigspolitik, maa vi straks tage Stilling.

Det ligger derfor udenfor Opgaven at beskæftige sig med den fremtidige økonomiske, sociale og Erhvervspolitik i Danmark, og enhver vil sikkert ogsaa erkende, at det vil blive meget vanskeligt at fastlægge denne, saa meget den vil afhænge af den Politik, andre Lande vil fore, og hvilke Vilkaar, der vil blive givet vor Produktion og Afsetning. Med Hensyn til denne fremtidige Politik synes jeg, at man mest af alt maa have eet Maal for Øje, nemlig at undgaa de store Arbejdsledsperioder, som hærgede ogsaa vor Land før Krigen. Jeg kan næsten ikke tænke mig noget Offer for stort for at undgaa dette Onde i Fremtiden.

Man maa tillige være paa Vagt overfor et Forhold, som vil gøre sig gældende, og hvor vi fra den forrige Verdenskrig har vore Erfaringer. Hvorfor er det paa een Maade vanskeligere at vinde Freden end Krigen? Bl.a. fordi Menneskene er saaledes indrettede, at det næsten er ubegrænset, hvad man kan forlange af et Folk i Krigstid af Ofre og Lidelser og Savn; i Fredstid er dette ganske umuligt. Men vi bør netop indstille os paa, at Fællesskabet vil kræve Ofre ogsaa i Fred af vor Generation, og at vi ikke kan vende tilbage til den gamle Politik og ej heller i alle Henseender til den gamle Frihed, vi havde.

Jeg tænker altsaa her alene paa de økonomiske Foranstaltninger, som straks træffes. Og her er det jo ganske umuligt at angive mange Enkeltheder, thi ingen af os ved det fjerneste om, i hvilken Tilstand Danmark vil være paa Sejrens Dag. Vil Danmark faa Itali-

ens Skæbne og blive meget nødlidende, eller vil de magtige Begivenheder, vi just nu staar overfor blive Indledningen til en hurtig Afslutning, som sikkert vil betyde mindre Ødelæggelse? Ingen af os ved det.

Derfor kan kun nogle faa Retningslinjer angives. For mig staar Idealet saaledes, at det maa være Fællesskabet, som maa restaurere Forholdene. Saa vidt og saa langt det er menneskeligt muligt, maa der hverken være særlig Fortjeneste eller særlige Tab som Folge af Besættelsen. Jeg mener, at alle paa en ligelig Maade bør bære den Forringelse i vor Velstand, som Krigen har givet, og det ser umægtelig saaledes ud for mig, at i den Strid, som jo foregaar hjemme angaaende de økonomiske Forhold, der har Arbejderne Ret. Det er dem og Tjenestemændene, som indtil nu har båret Hovedparten af Byrderne. Og det er et Forhold, som maa tages i Betragtning ogsaa umiddelbart efter Befrielsen.

Vi kommer saa til Spørgsmaalet om dem, som har tjent paa Krigen - og der kan vist hurtigt blive Enighed om, at ingen vil regne, det er urimeligt, om saadanne særlige Krigsfortjenester rammes særligt. Danmark maa straks tilbyde sit Produktionsapparat til det lidende Europa. Den, som venter, at Forholdene hurtigt skulde blive meget bedre med mindre Rationering, tager efter min Opfattelse ganske Fejl. Det ene Land kan ikke leve i Overflod og lade de andre sulte. Og her er det bl.a., det skal proves, om man vil forstå, at Fred ogsaa kræver Ofre.

Af andre øjeblikkelige Foranstaltninger vil jeg nævne, at efter mit Skøn maa Fællesskabet d.v.s. Staten gøre al den Uret god igen, som Tyskerne har begaaet imod de individuelle danske Borgere. Og uanset hvad man mener om Fremtiden, om man tror, vi vender tilbage til gamle Dages betydelige Ulighed i Landsmænds Vilkaar, eller man tror (og som jeg haaber) naar frem til en større Lighed og jævn Fordeling, saa maa de danske Mennesker, som Tyskerne har berøvet Formue og Ejendom, genindsættes i deres gamle Ret, og Staten maa bære det nødvendige Offer. Der er for mig intet uretfærdigt i at den velhavende derved faar meget, de fattige kun lidt. Det maa blive Statens og Folkets Opgave derefter at træffe Afgørelse af hvorledes Fordelingen skal være, saaledes som det jo gjorde det gennem Skattelove etc. før Krigen. Den Skitsreder, som har betalt Træk, skal ikke stilles ringere end den, som ikke har. Og i det hele haaber jeg, at den Opgørelse, som skal finde Sted for vore Sofarende, og om hvilken der selvsagt intet bestemt kan siges (fortsættes næste Side)

"De frie Danske" viser et Par amerikanske Flyvere København!

Efter at være nødlandet "et Sted i Danmark" delte Flyverne sig i Hold paa 2 og 3, der vel ankom til København, hvor gode Danske tog sig af dem!!

Da de amerikanske Flyvere første Gang saa - en Tysker!

I Løbet af de sidste 14 Dage har Danmark haft velkomne Gæster. Raske amerikanske Flyvere, der efter straalende Bombetogter til Posen, har maattet nødlande i Danmark, og overalt faaet en straalende Velkomst. De er for de allerflestes vedkommende straks kommet i civilt Tøj - og alle ærlige Danske har sat en Ære i at hjælpe vorø amerikanske Gæster fra at komme i tysk Fangenskab. For nogle Dage siden nødlandede en Maskine "et Sted i Danmark". Besætningen var uskadt, og Amerikanerne delte sig straks i Hold paa 2 og 3, der velbeholdent naaede ind til Hovedstaden, hvor gode Danske tog sig hjerteligt af vore amerikanske Venner. "De frie Danske" havde den Glæde fornylig at komme i Forbindelse med to af de amerikanske Flyvere fra 452' Bomb Group 729' Squadron, Staff-

sergeant James Valley (20 Aar) og Staff-sergeant Mansfield Hooper, og mens Foraarsolen forgyldte vor Hovedstad tog en af vore Medarbejdere en Rundtur i København med vore to amerikanske Gæster. Vor Medarbejder startede Turen paa Højbro Plads ved Foden af Statuen af Københavns Grundlægger, Biskop Absalon. Derefter gik Turen videre til Rigsdagen, Børsen, over Kgs. Nytorv, Amalienborg til Langelinie og tilbage til Raadhuspladsen - forbi "Dagmarhus". Altsammen til Fods

Vore amerikanske Venner var meget begejstrede for alt, hvad de havde faaet at se - undtagen for Tyskerne. Det var første Gang i deres Liv, at de saa tyske Soldater, som de iøvrigt fandt smaa og langt fra skrækkindjagende. Mr. Hooper bemærkede med et Glimt i Øjet, at "the Jerries", som de kaldte Tyskerne, syntes at være "very busy" med at slæbe

Færdig med Hitler og hans Slang. Menig tysk Soldat, Ferdinand Kochem, siger sin Mening.

En tysk Soldat, Hans Ferdinand Wilhelm Sehl Kochem, f. 8/6 1924, tilh. 39. Regiment, 1. Batt. er deserteret og staar nu i en dansk Havn og skal rejse til Sverige.

"Jeg er færdig med Hitler og hele hans Slang. Selvfølgelig er der ingen af os mere, der tror paa en tysk Sejr. Krigen er uigenkaldelig tabt. Hjemmefronten er paa Bristepunktet, det fortæller jo alle, der har Orlov. Vore Byer, vore Hjem er lagt i Ruiner. Vi er jo næsten jaget helt ud af Rusland. Intet har Nazisterne kunnet forhindre, og nu har jeg ihvert Fald faaet nok. Nu tager jeg af sted, og jeg ved, at Tusinder og atter Tusinder har samme Tanke som jeg. Tro mig, Krigen er snart forbi."

En af vore Medarbejdere sammen med de to amerikanske Flyvere foran Statuen af Biskop Absalon.

ØKONOMISKE PROBLEMER (fort. f. S. 5) ges i Dag, maa blive fair og rigelig og saa retfærdigt som muligt. Det maa ikke gaa, som det gik forrige Gang, at vore Søfarende, som Landet skylder saa meget, atter føler, at Fællesskabet behandler dem daarligt.

Alt Menneskeværk er skrøbeligt og behæftet med Mangler, og megen Uret vil ikke kunne gøres god igen. De Hustruer, som har mistet deres Mænd, fordi Tyskerne har myrdet dem, den gamle Moder, som har mistet en trofast Son, kan ikke hjælpes, men vi kan være enige om at mildne deres Tilværelse saa langt og saa godt Mennesker formaar det. Derfor maa der ogsaa træffes Afgørelse og rigelige og rundelige Hædersgaver til dem, som har Krav derpaa.

I Fællesskabets Aand maa vi rogte de store og vigtige Opgaver, ogsaa de øjeblikkelige økonomiske Problemer, som foreligger for Danmark er frit.

Mr. Hooper (t.v.) og Mr. James Valley i Det kgl. Biblioteks Have.

Pakker. Vor Udflugt sluttede af paa en af Raadhuspladsens Restauranter, hvor vi med et Glas skummende dansk Øl hilste paa hinanden og drak de Allieredes Skaal. Dagen efter den lille Oplevelse rejste vore Venner videre til Sverige fra et Sted paa Sjælland - og Dagen i Forvejen var ikke mindre end 10 Amerikanere kommet lykkeligt over til Sverige. Saadan skal det være! Det maa være enhver god Danskers Pligt at hjælpe allierede Flyvere, hvis de tilfældigt skulde komme til at gøre et ufrivilligt Ophold i vort ellers for Gæstfrihed saa berømte Land.

H V O R S T A A R V I N U ?

Af Professor Mogens Fog, København.

For en umiddelbar Betragtning danner den 29. August et afgørende Skel i Danmarks Stilling til Tyskland. Det er baade ude og hjemme blevet fastslaaet, at med denne Dato traadte vort Land ind i de andre underkuede Nationers Række i aabenlys Kamp mod det nazistiske Voldstyre, og vi, der stedse har angrebet Regering og Rigsdag for deres uverdige Eftergivenhed og Villighed, hilste med Glæde, at de nu gik over til rank Modstandsdydelse.

Vi saa en enig dansk Front under Udvikling, ubrydeligt vendt mod ethvert Forsøg paa yderligere at knagte vor Ret. Vi saa en Tilstand i Møde, hvor vi ikke længere skulde møde det, der har været smerteligst af alt: at Landsmænd, der ikke var Quislinger og ikke nærede mindre Kærlighed til rodfæstet dansk Lov og Sædvane end vi, alligevel hjalp Tyskerne med at haandhave de Tvangsforanstaltninger, som brød afgørende med samme Lov og Sædvane.

Vi ventede med andre Ord, at hele vort Samfund med de styrende i Spidsen, skulde samles i en ligesaa virksom Modstand, som den Sønderjyderne førte i et Par Menneskealder uden Hensyn til Ofre og Bekostning. Og som bragte dem Friheden.

Det er fristende at lade dette Billede blive staaende uantastet, men naar jeg alligevel vil se det lidt nøjere an, er det, fordi Aabenhjertighed og Kritik er en virksommere Spore til Fremdrift end velbahagelig Selvtilfredshed og uberettiget Ros.

Det er rigtigt, at Modstandsviljen i vort Folk aldrig har været større end nu og det er rigtigt at Skellet mellem dansk og tysk Gerning er trukket skarpere op end nogensinde. Men det er forkert at tro, at det var selve den 29. August, der hidførte den afgjorte Skerpelse af Folkets Vilje til at bekæmpe Undertrykkerne, og det er en Tilsløring af Kendsgerningerne at benægte, at der fortsat finder Samarbejde og Kobslaen Sted mellem Tyskerne og ledende danske Kredse. Disse Misforståelser næres af nogle i Hjemlandet, men vistnok af endnu flere i Udlandet.

Lad os kort se paa Forholdene, som de tegner sig paa nært Hold. Det, der skete fra tysk Side i August, var, at man ikke længere vilde tolerere de Sejre, den danske Befolkning vandt over Besættelsesmagten. Modstandsviljen havde givet sig Udslag ikke alene i en voldsom Tiltagen af Sabotagen, men ogsaa i Massebevægelser i Landet over, i Folkestrejker hvorunder en ubevæbnet Befolkning gennemtvang Indrømmelser fra den vaabenklirrende Værnemagt. Dette gik naturligtvis Nazisternes omfindtlige "Øre" for nær. Kunde og vilde Danmarks Regering ikke selv gå til Terrorforanstaltninger, saa skulde vi have set den, hvorledes man bragte Ro i Landet. Og saa kom den 29. August og den efterfølgende Række Truselsaktioner. De skulde ikke alene skræmme Befolkningen, men ogsaa det danske Styre, saa det bøjede sig og paatog sig selv at forvalte Volden. Da det ikke lykkedes, og da Frihedsbevægelsen kun styrkedes under de skærpede Forhold, greb man til næste Terrorhandling: Jode- og Kommunistdeportationerne.

Men atter kunde man konstatere, at Vold kom til kort overfor Befolkningen, der samledes om sine forfulgte Medborgere i en storstilet Hjelpe- og Protestaktion. Tyskerne vendte sig endnu en Gang til det officielle Danmark, og spurgte, om det nu var blevet mott og villigt Og samtidig strøg den Haand, der lige havde tugtet, kærtegnende over de omme Steder: Farsels- og Forlystelsesforbudet blev afløst, Gidsler frigivet, Eksekvering af Dødsdomme opsat og Jødernes Hjælpere behandlet med Mildhed.

Men nu aktionen fra dansk Side: I første øjeblik efter hin Dato i August blev Befolkningen lammet; det kom ikke til Protestgenerallstrejke, de igangværende Strejker i Aalborg, Aarhus etc. blev afbrudt, Sabotererne trak Vejret en Stund, - Frihedsbevægelsens Flammer brændte ikke saa klart som i Maanederne før. Men des dybere og bredere ulmede det, og snart blussede det atter Landet over. Jernbanelinier og Fabrikker sprængtes og brændte, den frie Presse spredte sine Paroler om ubrydelig aktiv og passiv Modstand paa alle Omraader. Danmarks Frihedsraad blev oprettet og satte Kampen mere effektivt i System end hidtil. - Og Politikerne? Trods alle tyske Invitationer stod de stejlt paa ikke at ville danne ny Regering; de gav Indtryk af den samme Ubøjelighed som det øvrige Folk. Men efter som Tiden er gaaet, har det vist sig, at adskillige Ledere kun formelt, ikke i Realiteten har forladt Samarbejdets og Forsonlighedens Vej. Naar de ikke vil danne Regering, er det ikke fordi de for enhver Pris vil afslaa at hjælpe Tyskerne, men fordi de ved at gøre det aabenlyst frygter for at miste enhver Autoritet i Befolkningens Øjne nu og i Fremtiden. Og Forskræmt over Terrorbelgerne, eller forblindet af de påfølgende Skin-Retreter, dyrker de atter deres gamle Yndlingstanke: At aandelig Standhaftighed over for Nazismen er nok.

De går med andre Ord videre ad samme Vej, som førte til den gradvise Nedbrydning af Orden og Ret i Landet, og som ikke hindrede et 29. August eller første Oktober. Derfor samledes Rigsdagen ikke til en demonstrativ Protest mod de tyske Overgreb og Løftebrud, derfor udtrykte Samarbejdspartierne kun "Sorg" over Jodedeportationerne, ikke Harme og Afsky, derfor tilraader Rigsdagens Nivåudsvalg et fortsat Samarbejde mellem dansk og tysk Polit.

Men alligevel mener jeg at turde sige, at langt den største og bedste Del af vore Landsmænd indenfor alle Klasser og alle Partier ser klart i Øjnene, at den nuværende officielle Beroligelsesperiode kun er et Trick fra tysk Side, en Forberedelsespause til nye Fremstød. Schalburgkorpset, der længe har øvet Vold og Mord efter Forgødtbefindende, uddannes nu med væbnet Angreb som Maa; i stigende Grad beslutter Tyskerne vore Bygninger og tvinger vore Fabrikker til Arbejde for sig, Dag for Dag kuller Transporter mod Syd med vor militære (fortsættes næste Side)

HVOR STAAR VI NU?

(fortsat fra forr. Side)

Udrustning, og hver Time ja-ger Gestapo vore Frihedskam-pere, der tortureres i Fængs-lerne. Og snart vil nye Ter-rorrazziaer blive sat ind mod uskyldige Gidsler.

Derfor forstaar det store Flertal af Danske, at Samar-bejdet ikke alene er uvar-digt, det er ogsaa nytteløst og vil ikke opfylde sin Hen-sigt at skaane vore Rettighe-der, saa lidt som det hidtil har formaet. Denne Erkendel-se er, som jeg sagde for, ikke ny; den forte til de Handling-er, der tvang Tyskerne til Magtovertagelsen.

Men den er mere rodfæstet og udbredt i Dag end nogensin-de for.

Det er Frihedsbevægelsens Opgave i endnu højere Grad end for at faa Folket til at omsætte Modstandsviljen til praktisk Modstandshandling. At isolere de Folk i "foren-le Kredse", der intet har lært af Udviklingen i Danmark og andetsteds. Og at forberede den første Efterkrigstid, saa vort Folk hurtigt og uden indre blodige Opør kan blive genindsat i sine demokratiske Rettigheder.

MOGENS FOG.

Et Eksempel til Efterfølgelse.

Da den meget nazibegejstrede Hofjægermester Hastrup, Danne-rup, forleden kom til Møde med Fællesspisning i "Landokon-omisk Selskab" i Holbæk var der en tom Stol paa hver Side af Hr. Nazisten!! Bravo!

Ogsaa et Slags Dementi - !

Grosserer Roper-Petersen har i mange Eksemplarer udsendt et Brev, hvori han indrømmer, at han baade har været til Møde med Fritz Clausen (som han nu ganske vist kalder for en Jacob v. Thybo) og deltaget i det me-get, omtalte Møde i National Studenteraktion. Hvis Hr. Roper Petersen virkelig skulde være saa god en dansk Mand, som han gerne vil give det Udseende af i bemeldte Brev, hvorfors har han saa overhovedet deltaget i disse Nazimoder - og hvorfor glemmer han at omtale sit ivrige Medlemskab af "Studiekredsen af 1940", der var et Selskab af overordentlig tyskori-enterede Københavnerne.

De uniformerede Forbryderes March gennem København.

Aldrig har nogle Mennesker i Dan-mark været saa hadede, som Schal-burghorpsset er det idag!

Den "Medlidenhed", som visse Mennesker erklærer at føle overfor de tyske Soldater, kan de samme Mennesker ikke mobi-lisere, naar det drejer sig om Schalburghorpssete - end ikke de mest lunkne, end ikke de slappeste kan finde paa Undskyld-ninger for dem. De Medlemmer af Schalburghorpsset den 1. A-pril, iført danske Uniformer med Dannebrog og Hitlers Hage-kors i Spidsen marcherede gennem Københavns Gader, sparkede de til den sidste Rest af Københavnernes Overbærenhed - det var en Udfordring saa grov, at selv de koligste maatte føle sig saarede, endog de ligegyldigste maatte føle sig dybt for-nærmede. Ideen i Schalburghorpssets Foraarsmarch var en Haan mod Dannebrog, en Haan mod den danske Soldat, en pinifuld Krænkelse af de elementære nationale Følelser, som enhver Dansk huser i sit Hjerte.

Den, der skriver disse Linier, var ved en Købmannens Til-skikkelse kommet til at køre i en Linie 9, der gaar gennem Bredgade, og tvunget til at køre bag Landsforrædderne. Det var en bitter Oplevelse - aldrig har man vel følt sin Mag-tesløshed saa ydmygende. Paa Bagperronen, hvor jeg opholdt mig, stod en gammel Herre, han knugede om sin Stok, saa Kno-erne blev hvide. Ved Siden af stod en ung Kvinde, der græd, som skulde hendes Højte briste, hjælpeløst og fortvivlet. Inde i Sporgvognen sad Passagererne stive som Stotter, de, der sad med Ryggen mod Vinduet vendte sig ikke om...

Som man vil vide, var de uniformerede Forbrydere paa den-ne Dag eskorterede af en Bunde civile Kolleger, der i tryk Bevisthed om egen Uorlighed skaffede sig Aflob for Pobelin-stinkter og opsparet Ondskab. Ingen, der tilfældigt kom in-denfor disse Herrers Synskreds, kunde vide sig sikker for en Revolverkugle eller for en Bossekolbe i Hovedet... Ingen havde Magt til at standse denne Hordes modbydelige Fremfærd, og de, der havde Agt dertil, blev i Lobet af Sekunder slaaet for dævede. Landsforrædderne drog deres blodige Spor gennem By-ens Gader.

Det er underligt at tænke paa, at for et Aar siden eksis-terede Schalburghorpsset endnu ikke - vi manglede Fantasi dengang, for hvis nogen havde meddelt os, at der skulde op-staa et nyt Forrædderkorps, hvis Utojlede Gemenhed ganske vilde faa Frikorps Danmark Optraeden til at blegne, saa vil-de vi have rystet tvivlende paa Hovedet. Men sandelig var Tvivl vilde være blevet gjort ynkeligt til Skamme!

Det første, man hørte om Schalburghorpsset, var kun spred-te Oplysninger, hvorefter det frengik, at dette nye Forbryder-kuld skulde benyttes her i Landet som en Art Politi. I Somme-rens Lob fik de ved flere Lejligheder Anledning til at mani-festere deres udprægede Anlæg for Bolleoptraeden, og da Kap-tajn Sommer den 29. September gennem Ritzaus Bureau meddelte, at man havde besluttet at oprette en ny Kamporganisation in-den for Rammerne af Schalburghorpsset, havde man en Anelse om, hvad der var i Vente.

I de første to Maanedes blev Korpsset fra tysk Side holdt i Baggrunden som en Art Politireserve. Men Medlemmerne kunde ikke finde sig i Lediggang og begik derfor paa egen Haand en Række Forbrydelser, Mord og Mishandlinger under Paabera-belse af Politimyndighed.

Paa et vist Tidspunkt havde dansk Politi saa vidt Myndig-hed over Schalburghorpsfolkene, at de, naar disse togte at uddøve Politimyndighed paa offentlig Gade, Vej eller Plads eller forsøgte at foretage Husundersøgelse, var berettigede til at hindre dette - men de Dage er forlængst forbi og den danske Politimand maa i Dag som Tilskuers iagttagelse selv de groveste og mest aabenlyse Brud paa Lov og Ret.

Med den blodige March gennem København den 1. April naaede Forrædderkorpsset det foreløbige Højdepunkt i sin Histo-rie - den Dag saae Forbryderne i de danske Uniformer en Ha-dets og Havnens Sød, som de snart, meget snart, vil komme til at høre

DE TO FRONTER:

Vi beundrer Hjemmefronten for dens straalende Indsats, men maa ikke glemme de Tusinder udenfor Danmark, der var med i Kampen fra de første Morgentimer den 9. April 1940.

De danske Sømands straalende Indsats - De mere end 1000 Danske, som gør Tjeneste i de allierede Styrker: Hæren, Marinen og R.A.F.

HJEMMEFRONT OG DANSKE I DEN FRIE VERDEN MAA FORTSÆTTE KAMP SIDE OM SIDE TIL SEJREN ER VUNDEN.

Af fhv. Redaktionssekretær ved "Politiken", Sten Gudme.

Stockholm, April 1944.

Efter at have været i England i godt halvtredie Aar under den tyske Besættelse af Danmark er det faldet i min Lod at gæste Sverige paa et kort Besog for at skabe en Forbindelse med de danske Flygtninge her. Allerede nu er de dobbelt saa mange som den danske Koloni i England - den som danner Basis for den frie danske Bevægelse, Det danske Raad i London. Jeg har modt dem, der uden egen Skyld under Hitlers Menneskejagt er blevet drevet over Sundet; jeg har modt dem, der har hjulpet dem herover - og jeg har modt dem, der efter Maaneders patriotisk Kamp har følt Jorden saa hød, at de maatte søge Fristed her.

Vi har i London været i Stand til at følge den underjordiske Kamp mod Tyskerne i mange Lande. Vi har haft ganske rigelige Informationer derom. Jeg kan nu rejse tilbage til London og berette efter Forstehaandsindtryk om Kampen i Danmark. Og jeg kan med bedste Samvittighed sige, at i personligt Mod, Sammenhold - alle Partianskuelser til Trods - og vel tilrettelagt Hædelse overgaas Danmark ikke af noget Land i denne Kamp. Danskerne er af Naturen ikke Sabotører, men da de saa, at intet andet Vaaben var dem givet, blev de hurtigt Mestre i dette Vaaben. Det sidste halve Aars Begivenheder giver dagligt Vidnesbyrd derom.

Men den, der staar midt i Kampen, er ofte tilbøjelig til at glemme dem, der ikke er, hvor de selv er - og det er jo indenfor selve Danmarks Grænser, Kampen i Dag er hede. Vi ved, den er haard og at den kan gaa paa Nerverne. Vi beundrer dem, der holder ud. Men tro ikke, at de, der i Dag lever i Sverige som Flygtninge - trods Tryghed, trods Gæstfrihed, trods rimelige Arbejdsvilkaar - er at misunde. En stor Del af dem har, blot paa en galsk Mands Bud, maattet forlade Hjem, Slægtninge og Venner - de har føjet nogle Tusinder til Europas Millioner af hjemløse Skarer, dem, vi altid for havde Hjerte til at beklage. Andre Tusinder er tvunget til at leve orkesløse i Lejre eller beskæftige sig med Arbejde, der forekommer dem trivielt eller ligegyldigt, naar de kommer fra den aktive Kamp. Fra at være direkte krigsførende er de blevet neutrale i et neutralt Land. Saaledes maa det være, og de takker Sverige for storartet Gæstfrihed - men de længes hjem til Kampen. Det er Hjemmefronten, der bestemmer Parten, har Formanden for det danske Raad, J. Christmas Møller, altid sagt. Men der er de i Hjemmefronten, der nu er tilbøjelig til at glemme, at længe for Hjemmefronten voksede sig stærk nok til at blive hørt, var der Tusinder af Danskere, der udenfor Danmark var med i Kam-

pen - lige fra de første Morgentimer den 9. April. Hjemmefronten maa aldrig glemme, at den stadig fortsætter og at den har kostet og stadig koster Hundreder af unge Danskers Liv. Og den vil blive fortsat til den endelige Sejr.

Både talmæssigt, positionsmæssigt og økonomisk er Danskerne i den frie Verden stillet langt ringere end de andre Lande. Og de havde dog forstaaet at skabe Danmark en god Stilling. Der er først og fremmest de 3-4000 danske Sømand, der sejler for de Allierede paa danske Skibe. Endelig har de nu fra 1. Januar faaet Lov at sejle under dansk Flag. Det har været Danmarks allerbedste Repræsentanter i den frie Verden, og deres Mod og Disciplin fremhæves ustandseligt fra engelsk Side. Deres Indsats er beregnet til at være lige saa værdifuld som en Arme's 125.000 Mand. Men deres Ofre har været store gennem de snart 4 Aar - først ved Krigens Slutning faar vi at vide, hvor store.

Saa er der de ca. 1000 Danskere, - Mænd og Kvinder - som gør Tjeneste i de allierede Styrker i Hæren, Marinen, R.A.F. og det norske Flyvevaaben samt i Kvindekorpset. Vi kan med særlig Stolthed fremhæve de danske Flyveres glimrende Indsats. En af de bedste Flyvere i det norske Flyvevaaben er en dansk Squa-dronleader, som enhver Nordmand omtaler med Ærbødighed. Flere har maattet lade Livet efter kun nogle faa Ugers eller Maaneders Kamp naar de gennem to Aar havde gennemgaaet Flyvevaabnets strenge Uddannelse.

Endelig er enhver Dansker, der levet i England og som ikke i Forvejen gør nationalt vigtigt Arbejde, pligtig til at lade sig indrullere til Krigstjeneste. Han eller hun kan sættes til Arbejde i Ammunitionsfabrikkerne eller til at køre som Lastbilchauffører. Vi betragtede det som en Ære, da denne Pligt for et lille Aar siden blev paalagt alle Danske, saaledes som den paahviler alle andre krigsførende Nationer. Vi fik en ny Pligt uden at vi dog derfor blev anerkendt som jævnbyrdig Allierede.

Vort Haab er nu, at Danmark i al Fald ved Krigens Slutning, om ikke før, vil blive betragtet som Allieret fuldt ud, saaledes som vi længe har været det af Gavn. Her maa Hjemmefront og Danskere i den frie Verden hver fortsætte Kampen Side om Side; vi kan ikke undvære hinanden, begge Fronters Kamp er lige vigtig.

Sten Gudme.

- - Boycot de tyske Film! - -

NYT FRA HELE LANDET - KORT FORTALT

DEN 20-årige Volonter Niels Stenderup, Tordenskjoldsgade 12, København, er ved tysk Krigsret blevet dømt til Døden. Han blev anholdt den 13. Februar sigtet for Overfald paa en Tysker. Ligesom de tre andre dødsdømte fra Bogense afventer Henrettelsen uden at han har faaet Chancer for at faa Oplysning om, hvorvidt der vil blive søgt Benaadning eller ikke.

xxx

DE saakaldte Banditter i tilegnede tyske Uniformer, som afhentede og myrdede Lektor Jens Albert Sørensen Ibsen fra Slagelse, talte Højtysk. Ibsen var Tysklærer og det fremgaar af Børnernes Vidneudsagn, at han ikke fattede Mistanke til de tre Mænds Nationalitet. Det hedder i Politirapporten, at Mændene talte "Højtysk uden Akcent".

xxx

ARRESTEREDE: Politikommissær Wiise, Aarhus (den jydeks-fynske Politikommando), Landsretssagfører Federspiel, Inspektør Rassow, Nørreport Bro; Filmdirektør Schnedler-Sørensen; Formanden for Studenterrådet, Henrik Glahn, (arrestet i sin Faders, Pastor Glahns Hjem, Søndermarksvej 9), Dagen efter arresterede Gestapo Henrik Glahns Svigerinde, Hans Broder eftersøges. Gestapo hævder, at man hos Glahn har fundet en Del af "Niels Jydes Brev". Den 17. April forsøgte Gestapofolk at trænge ind hos Henrik Bierberg, Ved Volden 9, Red. Bierberg er ansat i Udenrigsministeriet. Bierberg var ikke hjemme. Gestapo foretog en Husundersøgelse. Under en Razzia hos Rederiet Lauritzen i Hammerensgade 1 blev Kontorist Erik Enborg anholdt. Han sigtes for "illegal Afsendelse". Gestapo har i Hjørring arresteret Politibetjentene K.E. Madsen og H.C. From. Det var dem, der for nogen Tid siden vakte Tyskernes Mishag ved at arrestere en beruset dansk Entreprenør, der arbejder for Tyskerne. Det opfattedes som en tysk fjendtlig Handling. Arkitekt Thorkild Chr. Hemmingsen, Sundholmsvej 53, København, er anholdt sigtet for Sabotage. Anholdelser i Odense: Agent Karl Henriksen, Jomsborgvej 15, Klara Buchart Hansen, Bryggervangen 24, Smed Svend Jørgensen, Turesensgade 7, Dr. med Skovsbøll, Skuespilleren Svend Aage Andersen og Dyrlege Ove Bjerger Jørgensen, Aarslev; Bladhandler Hans Peter Nielsen fra Stenlille anholdt paa Hillerød Banegaard. Krojer Marius Fiil fra Hvidsten med flere er blevet overført fra Randers til Vestre. I Kolding er anholdt Købmand Jørgen Kelstrup, Haderslevvej 25, efter Begæring fra København. Hos Ingeniør Kampmann er anholdt Ivan Henning Wichfeldt. Anholdtes Fader menes ogsaa taget af Tyskerne. I Frederikshavn har Tyskerne bl.a. anholdt Radiotekniker Sofus Hermann Olsen, Vinkelsmed Laurits Villiam Andersen og Skibsbygger Henry Thorvald Christensen. Stud. polyt. Aage Resthaard Andersen, Kgs. Lyngby, Virumgade 50 er anholdt af Tyskerne. I Tønder har de taget Godsinspektør Carl Magnus Gjerlæs, Jernbanegade 5. I Nyborg har Banditterne taget Dyrlege Ove Bjerger Jørgensen og Læge Svend Skoubøll. Kaptajn i Hæren Otto Olsen, Birkerød (Danmarks Ole) og

Student Poul Gunnar Poulsen fra Birkerød Stats-skole er taget. Student Poul Aagren, V.Boulv. 37 er arresteret af Gestapo.

xxx

BERLINGSKE Tidende har afskediget Nazi-Kehler paa graat Papir. Afskedigelsen blev vedtaget paa et Bestyrelsesmøde. Flertallet af Berlingske Tidendes Redaktionsmedlemmer har ikke hilst paa Kehler siden Kresretskendelsen i Stangerupsagen blev kendt. Kun Redaktør Egebjerg, bag hvem der stod den økonomiske Medarbejder, Redaktør Kaarsen, søgte at redde Nazi-Kehler. Hvornår kommer Turen til Svend Borberg og de andre. Sely om Stangerup gik nogenlunde hæderligt ud af Sagen mod Nazi-kehlér er han saa politisk kompromiteret, at ingen anstændige Mennesker ventér mere at se dette Fænomen "Ved Stranden". Der trænger sandelig ogsaa til en Udrensning paa de Københavnske Dagblade. Men det er vel ogsaa i Udsigt nu

xxx

HORSENSPRÆSTEN Pastor Dahl er ført til Hørsrød. I Anledning af de urigtige tyske Erklæringer til Bladene oplæste Pastor Krohn ved Gudstjenesten den 2. April følgende: Paa Grund af Forholdene kan Menigheden ikke nu komme i Forbindelse med sin Sognepræst, men vi er alle fuldt overbeviste om, at hver Øre, der er kommet i Kirkens Bøsser, ogsaa er kommet Sognets Fattige til Gode, hvilket da ogsaa fremgaar af Menighedsplejens Regnskaber. Derfor staar da ogsaa Menigheden fuldstændig uforstaaende overfor de i ovennævnte Erklæring omhandlede Forhold, men med Fortrøstning og Glæde ser vi alle i Klostersognets Menighed frem til den Dag, da vor Sognepræst igen kan forkynde Evangeliet fra denne Prædikestol og frit kan færdes iblandt os, saa vi af hans egen Mund kan faa det forklaret, som nu ser saa ubegribeligt ud. Vor Tillid til Pastor Dahl er ved det skete ikke blevet røkket, thi vi er overbeviste om, at han i sin Tale og sit Færd har fulgt sit danske Hjerte og sin kristne Samvittighed.

xxx

KRIGENS første Luftangreb rettet direkte mod Kastrup Lufthavn fandt Sted den 14. April om Eftermiddagen, mens der var Alarmløst i Storkøbenhavn. Ganske overraskende for Tyskerne dukkede britiske Langdistance-Jagermaskiner ud af Skydekke og dykkede med stansende Motorer direkte ned mod en Del parkerede tyske Flyvemaskiner. Idet Englænderne var inde over Lufthavnens Hangarer, satte de Motorerne i Gang igen og skød samtidig af alle Rør. Skydningen kunde høres langt ind over Amager. Tyskerne naaede ikke at faa løsnet et Skud. En nylig landet Maskine kom i Brand, fire andre blev gennemhullet. De engelske Maskiner stak næsten lodret til Vejrs og forsvandt i Skydekke.

xxx

Da nogle Folk fra Organisationen Todt forleden Dag blev afvæbnet afspærrede tysk Politimed ca. 150 Mand Malmøgade og Lindgade paa Østerbro. Razziaen i de omliggende Ejendomme varede ca. 3 Timer.

FRIE DANSKE SØMÆND GØR KLAR TIL INVASIONEN

Af D. V. Aagaard.

Redaktøren af de danske Sømands Blad i England "Kurer", Hr. D. V. Aagaard, har sendt os nedenstående Artikel, som det er os en stor Glæde at offentliggøre i "De frie Danske". Vi benytter Lejligheden til at sende en Hilsen til alle danske Søfolk, der nu i mere end 4 lange Aar har gjort en overordentlig stor Indsats til Gavn for vort Land. "De frie Danske" kipper med Flaget til Kæmpe for Frontkæmperne ombord paa de danske Skibe, der sejler for vore Allierede. Paa smærligt Gensyn i vort kære gamle Fædreland.

Med intens Interesse følger den danske Udefronts Søfolk idag Hjemmefrontens Forberedelser til det store Opgør. Ekkoet fra Frihedsrådets Kald til det danske Folk om, at holde sig i Beredskab til de Allieredes forestående Invasion af det europæiske Kontinent - at træne sig selv som Soldater i Danmarks Frihedshær - har ogsaa lydt paa denne Side af Vesterhavet, hvorfra Tusinder af danske Søfarende nu i snart fire Aar har trædt Hitlers Undervandsbaade og deres dødbringende Torpedobær.

Mådens Dannebrog den 1. Marts hejstes ombord i den danske Flaadeenheds to første - og splinternye - Krigsfartøjer bemandede med Udefrontens nybagte Marinegaster, mærkedes der iblandt Handelsflaadens Folk en vis Rastløshed og Uro. I de danske Søfolks Hovedkvarter - etsteds paa den Britiske Kyst - vrænges nu utaalmodigt paa Nesen af Atlanterhavs-Shippingen. Ikke at nogen vil benægte Vigtigheden af at holde den uafsluttede Strøm af Forsyninger fra det amerikanske Arsenal til England og Middelhavsfronten vedligeholdt, den er danske Søfolk herude de første til at erkende. Det er et Arbejde, der skal og maa udføres, Atlanterhavs-Sejladserne er i Dag den rene "Feriesejlads", imod hvad den var tidligere ... dengang da Nazi-Tyskland endnu var i Stand til at gøre sig gældende i Slaget om Atlanten. Derfor føler en stor Del af de frie danske Søfolk, der gennem disse Aar med betydelige Tab af Menneskeliv og Skibstønnage har betalt dyrt for at bidrage til denne Sejr, at de er blevet sat delvis ud af Krigen. Gunderne skal vide, at vore Søfolk herude har fortjent lidt "Feriesejlads" efter de Strabadser og Gavn, de har maattet udstaa gennem disse Aars Tjeneste for de Forenede Nationers Sag og dermed Danmarks Befrielse. Selv foretrækker de imidlertid - nu da det afgørende og umiddelbare Brydertag med de nazistiske Overfaldsmænd staar for Døren - at være blandt de første til at faa et Ord med i Laget.

Efterhaanden som danske Skibe er anløbet engelske Havne i den senere Tid, har danske Søfarende præget Køerne af allierede Søfolk udenfor Krigstransportministeriets Kontorer, hvor der ventedes paa at faa Søfartspapirerne paastemplet "V"-Tegnet. Det vil sige, at de har meldt sig frivilligt til at deltage i de forestaaende Invasions-Operationer imod Hitlers "europæiske Fæstning". Det vil sige, at de har forpligtet sig til "hvis og naar man bliver opfordret dertil, at lade sig overføre til el. manstre ombord i hvilket som helst Skib, der rekvireres i Forbindelse med Operationerne ..."

Saaledes, medens Hjemmefronten idag monstrarer sine Styrker, staar Udefrontens Fortrop, de frie danske Søfolk, beredte med Søfartsbogen med "V"-Tegnet. Beredte til at være med til at bemane Skibene, der om kort Tid skal forcere Nazismens djævelske Spærreild og åbne Vejen til det slavebundne Europas Kyster og landsætte Millioner af allierede Invasionsstyrker.

Det er fra disse djærve, danske Mænd, det er mig givet at bringe en direkte Hilsen og Hyldest til Mænd og Kvinder - gamle og unge - i Danmarks Frihedshær, der idag indtager deres Poster for, naar Signalet lyder, at være med til at rense vort Land for den nazistiske Pest. I fire Aar har disse Søens Folk kæmpet for atter at sætte Fod paa fri, dansk Jord. Under Kampen blev mange af deres Kammerater derude. Men Sejladserns Mål er nu i Sigte. Snart vil Hjemmefronten og Udefronten være eet!

D. V. Aagaard.

STIKKER SKYDER STIKKER

Sandheden om Mordet i Nordborggade!!!

Den 21-årige Sabotagevagt, Svend Erik Preben Thomsen, der blev skudt i Nordborggade, hørte til den nu dræbte Ingeniør Due Peterssens Korps af SS-Folk paa "Nordwerke", et Korps, der gennem Due Peterssens Tilhørsforhold til Gestapo ogsaa har fungeret som aktive Stikkere og Provokatorer. Dette Stikkernord adskiller sig imidlertid fra de tidligere derved, at ogsaa Morderen og hans Medskyldige er Stikkere!

Med den i Dagspressen omtalte Jalousi hængende det saadan sammen: Mens Møller og hans Morder, Preben Thomsen, begge har været i Fritz Clausens Ungnazi-Korps og senere har været Soldaterkammerater i Waffen SS, er Dramets Kvinde, Ena Kirkeskov, offentlig Pige med tyske Soldater og danske SS-Folk som Klienter. Hendes Mand afsoner for Tiden 5 Aars Fængsel. Hun har kendt både Møller og den syttenårige Preben Thomsen intimt. De kom alle tre i "Tosca" og "Poppedrengen" sammen med tyske Soldater. Da Møller blev Uvenner med Ena, bebrejdede han hende, at hun påførte tyske Soldater Smitte, og Ena og Thomsen frygtede derefter, at Møller vilde gaa til Gestapo for at faa Ena straffet for denne særegne Sabotage. Thomsen tog nu ud til Møller om Natten, efter at han havde "laant" en Pistol af en tysk Soldat, som overnattede hos Ena. Han krøb ind gennem Vinduet til Møller og skød ham ned. I Domstervagten sagde Morderen: "Saaledes vilde enhver Mand reagere, naar en Dame fornægtes paa samme Maade som Ena".

EN STRAF, DER IKKE KAN VÆRE HAARD NOK !

Et Apropos til vort Billedgalleri paa Side 2.

Det er denne Gang lykkedes "De frie Danske" at bringe en Serie Billeder af de allerværste Stikkere fra Dagmarhus, Stikkere, som for store Penge er gaaet i tysk Tjeneste og derved har bragt Død og Ulykke over gode Landsmænd. Selvfølgelig findes der ikke en Straf, der er haard nok for disse Forbrydere. Lad os øjeblikkeligt tilføje, at der i vort Billedgalleri, ogsaa findes Personer, der ikke har Hjemsted paa Dagmarhus, men hvis hele Færd og Gerning er Landsforrædderens. Men herom henviser vi nærmere til nedenstaaende fyldestgørende Forklaring om d'Herrer. Grunden til Offentliggørelsen er ganske ligetil, idet vi derved haaber at kunne advare vore Landsmænd mod disse Forbrydere. Vi ved udmærket godt, at flere af dem i deres Angst har taget fast Ophold paa Dagmarhus, men engang imellem vover Rævene sig dog ud af Hulen og saa er det rart at vide, hvordan d'Herrer ser ud. Det er vor Agt at supplere denne Liste i kommende Numre.

Der er en Misforstaaelse, som vi føler Trang til at rette. - Hvor ofte hører man ikke det Spørgsmaal, naar den legale Presse bringer Meddelelse om, at en eller anden er blevet dræbt: "Var det en god dansk Mand eller var det en Nazist?" Dette Spørgsmaal viser, hvor farlig Propagandaen er. Spørgsmaalet giver Udtryk for en ganske fejlagtig Opfattelse. Det bør nemlig lyde saaledes: "Var det en god dansk Mand eller en Stikker?" Det er i den skarpeste Modstrid med de Principper, som Frihedsbevægelsen kæmper for, at myrde Nazister, fordi de er Nazister! Det har heller aldrig været Meningen. Nej, dem, der skal udryddes, er udelukkende Stikkerne. Og disse udryddes hverken som Straf eller Havn, men ganske simpelt i Nodværge.

Det er i høj Grad beklageligt, at vi maa væge os paa denne Maade, men der er ingen Udvej, hvis ikke Frihedsbevægelsens Arbejde skal standse eller endnu flere arresteres eller henrettes.

Og de, som med Henblik paa Stikkerudryddelser hævder, at man ikke kan kæmpe for Retten ved selv at begaa Uret, maa vel huske paa, at der er Forskel paa at løfte Sværdet og at møde det!

Nærmere Detailler om de portrætterede.

Den første paa Siden er Max Pelving, en af de allerfarligste Stikkere. Han var i sin Tid ansat i Københavns Politi, men blev indblandet i en tysk Spionaffære og blev afskediget paa graat Papir. Dog først efter at have afsønet en Straf paa 6 Mdrs. Fængsel. Efter Losladelsen gik han i tysk Tjeneste, hvor han indtil Krigen virkede i 5te Kolonne. Efter 9. April indtraadte han i Gestapos Tjeneste. Bærer altid skudsikker Vest.

Den næste Forbryder, vi præsenterer er Boghandler Arne Hammeken. Han har haft flere Sager for Bedrageri, Underslæb og Uterlighed og har været idomt 2 Aars Fængsel for Ildspaaanstelse paa Synagogen. Da Tyskerne brød ind i Landet, den 9. April, fik de ham losladt og han gik straks i tysk Tjeneste. Han er Med-

lem af Abteilung III, den berygtede Mordafdeling.

Rudolf Pedersen har været ansat i Københavns Politi, men har søgt udenfor Nummer og gaaet i Tyskernes Tjeneste. Han er meget virksom paa Dagmarhus og regnes for en yderst farlig Stikker.

Robert Sustmann Mønt var i sin Tid Hovedmanden i Kaffeaffæren paa Politigården. Han søgte udenfor Nummer - og har for Resten gjort det to Gange. Gik først ind i Frikorps-Danmark, hvor han gjorde en meget ynkelig Figur - og derefter gik han ind i Gestapo, hvor han er meget anvendt som Stikker.

Edvard Anker Aage Petersens Generalieblad ser saaledes ud: 1 1926: 60 Dages Fængsel for Tyveri, i 1931 4 Mdrs. Fængsel for Bedrageri og Tyveri, i 1932 blev han idomt 6 Mdrs. Fængsel for Blodskam, i 1936 fik han 60 Dages Fængsel for Bedrageri og Falsk, i 1938 4 Mdrs. Fængsel og endelig i 1942 1 Aar og 6 Mdr, saa det er jo lige en Mand, som det tyske Sikkerhedspoliti kan benytte.

Svend Bernhard Kilvo er Politibetjent under Frederiksbergs Politi. Paa Hitlers Fødselsdag i 1942 soldede han sammen med tyske Officerer paa Tre kroner og blev saa beruset, at han som anholdt blev indbragt paa Antoniegades Politistation. Han blev for denne Forseelse idomt Heftestraf, men ved Tyskernes Mellemkomst blev Heftestrafpen omsat til en Bøde paa 100 Kr. Uagtet han ikke den 29. August var ansat ved Københavns Politi indfandt han sig dog sammen med Tyskerne paa Politigården!

Kaj Jørgen Godtfredsen Schmidt, der straks efter Frikorps Danmarks Oprettelse indtraadte i dette Landsforrædderkorps, blev hurtigt udstødt igen, da man sigtede ham for Ligegyri i Polen. Efter en formentlig Straf, der sandsynligvis blev afsønet i Hamborg, kom han til Gestapo her i Landet, hvor han virker som Stikker. Han er forlangst afskediget fra dansk Politi.

John William Schrøder indtraadte ogsaa straks i Frikorps Danmark, men viste sig ret hurtigt helt ubrugelig. Han fik derefter Tjeneste paa Dagmarhus, hvor han har været en ganske ferm Stikker. Han er Lojtnant i den danske Hær - endnu!

Hans Diehl er ogsaa en af Gestapos betalt Stikkere. Han er født i Haderslev. En Tid var han ansat i "Boghallen" i Politikend Hus, men arbejder nu for den tyske Oplysningstjeneste paa Trondhjems Plads. Fik den 8. Februar i 1942 2 Aar paa Svend Erik Hammer og foranledigede ham og den kendte KU'er Arne Beck anholdt.

Anton Briksbol arbejder for Gestapo, foregiver at være Indsamler for et nationalt Foretagende. Han er efterlyst af dansk Politi.

Politass. Sillemann var i sin Tid ansat ved Sopolitiet, men efter Henstilling fra Marineministeriet blev han fjernet. Han sidder i Centralkommandoen. Han er meget ivrig Nazist. Modte d. 29. Aug. med opstrakt Arm og har angivet Sopolitiet til Tyskerne, saa disse nu har overtaget Sopolitiets Arbejde.

Opdagelsesbetjent i Københavns Politi, Rudolf Pedersen, har sendt Politiet Sygemelding, for at komme til at virke for Schalburgkorpset i Primærrøgen. Hvad mener Politidirektøren?

FREM BONDEMAND - FREM!

Af

Professor ved Københavns Universitet,
Albert Olsen

I Göteborg saa jeg forleden paa Stadsteatret, Kaj Munks patriotiske Skuespil "Niels Ebbesen". Det virkede stærkt paa Svenskerne, medens vi tilstedeværende Danskere efter Tøpsets Fald stod saa underligt beskæmmende. Kaj Munks Arbejde handler "officielt" om Forholdene i Danmark i det 14. Aarhundrede, om Kampen mod de tyske holstenske Grever, som havde gjort sig til Herrer over vort Fædreland - i Virkeligheden om Frihedskampen i Danmark i Tiden efter Besættelsen 1940.

Paa Scenen saa vi Væbneren Niels Ebbesen - en Mand, vi i 1940 vil kalde en mindre Godejer eller større Proprietær - en fredelig og sindig Mand, modvilligt give Køb over for Tyskerne, indtil Grev Cert begynder at udskrive hans Folk til tysk Tjeneste. Saa rejser Hr. Niels sig i Harme til Kamp mod Okkupanterne, bræber den kullede Greve og jager som dansk Folkefører Tyskerne ud af Landet.

Vi Danskere drog uvilkaarligt Parallellen fra Scenen til Virkeligheden, og det følte stærkt beskæmmende. Hvor staar den danske Storbonde og store Dele af den danske Gaardmandsstand i Dag? Nogle af dem har som Nazister eller Medlemmer af Bondepartiet meldt sig til Lakajtjeneste hos Hitler og hans Kreaturer i Danmark. Og Resten - Flertallet - ja, de vilde blive meget vrede, hvis nogen betvivlede deres Danskhed, som Bønderne i Vedersø blev det paa Kaj Munk, da han ikke vilde holde Nytaarsprædiken for dem i Kirken, fordi de efter hans Mening havde svigtet Frihedskampen og i Realiteten gik Tyskernes Årjinge. Men Kaj Munk havde Ret, og Bønderne Uret. I Kampen mod Tyskerne fører Bønderne ikke an. Der er ingen Niels Ebbesen, som har rejst Frihedsfanen, og de fleste af dansk Landbrugs Mænd er ikke at finde i Avantgarden, højest i Bagtroppen.

Jeg har lige talt med en Vestjyde, som for otte Dage siden er flygtet til Sverige, fordi Tyskerne var ude efter ham. "Jeg er dybt forfærdet over den danske Bondes moralske Forfald", sagde han til mig. "For 55-60 Kr. dagligt stiller han et Spand Heste, Vogn og Mandskab til Disposition for Tyskernes Befæstningsarbejde, og ved de, hvordan han forsværer denne skammelige Gerning overfor sit Folk og sit Land? Han regner på som saa: Jeg er en fri Mand og vil vedblive at være det. Hvis jeg ikke frivilligt stiller Heste, Vogn og Mandskab til Disposition, saa tvangsudskrives de, min Frihed gaar fløjten, og den vil jeg ikke undvære."

Jeg forstod Mandens Forfærdelse over denne berygende Argumentation, men undrede mig ikke. I 4 Aar har jeg været Folketingskandidat i en østjysk Kreds og siden 1930 årlig tilbragt 1½ og 2 Sommermåneder der. Det var ikke oploftende efter Besættelsen. Flertallet af Bønderne var mere eller mindre ligeglade, selv om de selv mente, de var gode danske

Mænd og Kvinder. En lille Kreds nazistiske Gaardmænd førte det store Ord i Sognet, ingen tog Afstand fra dem, naar de brovttende gjorde opmærksom paa, hvor langt bedre "vi" nu havde det efter Tyskernes Erobring af snart sagt hele Verden. Mange var imponerede af Tyskerne og syntes det var meget rare Mennesker. Det kunde ikke være rigtigt, at disse Soldater begik Skændselsgerninger og slog skikkelige Folk i andre Lande, sagde Mejeristen i Sognet til mig. Naar Tyskerne rejste hjem paa Orlov, belæssede han dem med Smør og sin fineste Ost, og blev forfærdet, da jeg fortalte ham, at jeg opfattede hans Handling som cement Landsforrædderi. Saa lidt forstod Bønderne, hvad Nazisme er, og saa slov var deres nationale Vilje til Selvhjælpelse overfor Besættelsestropperne. Selv de sidste Måneders tyske Terror og Mord paa Danskere synes kun langsomt at ruske dem op. Forholdene var næsten overalt i Jylland ens og værre end paa Øerne. En nordjysk Præst sagde til mig: Jeg kan ikke holde ud at være her, paa Egnen og søger andet Embede, selv de bedste af Bønderne omgås uden Skrupler vore nazistiske Landsforræddere, og viser ingen Modstandsvilje overfor Tyskernes Udplyndring af vort Land. Der var naturligvis Undtagelser, der fandtes Landmænd, som "snød" paa Leveringerne til Slagteriet og leverede Svir til Landsmænd i Stedet for til Tyskerne. Men det var desværre kun et lille Mindretal, og mindst lige saa mange gik den anden Vej og solgte til Overpris og mod Danskernes Love: Æg og Svin "privat" til Repræsentanter for den tyske Værnemagt. Den store Del af Bønderne har tankeløst og uden Forbehold stillet deres Produktionsapparat til Tyskernes Disposition og for at tjene Penge snarest søgt Leverancerne og gæde end formidskede. De har hermed bidraget til at styrke den tyske Front og besværliggjort Kampen for de allierede Magter, gennem hvis Sejr alene Danmarks Frihed kan genoprettes.

Adel forpligter!

Den danske Bondestand maa nu i den elvte Time gøre sig klart, at man nøje følger dens Færd, og dens Indsats eller Mangel paa Indsats i Kampen mod Tyskerne kan muligvis blive medbestemmende for de Vilkaar, der bydes vort Lands Erhvervsliv, naar Væbnene hører op at tale.

Dansk Landbrug har aldrig kunnet leve uden Eksport og Import, - har med andre Ord været afhængigt af Ulandets Velvilje, og det vil blive saadan fremdeles i kommende Tider. Vi har ingen Løfter med Hensyn til Fremtidens danske Landbrugseksport at mode op med, men vi ved to

(fortsættes næste Side)

FREM BONDEMAND - FREM ! (fortsat fra for.Side)

ting: at Tyskland taber Krigen, og at det er de allierede Magters Hensigt at søge indført en økonomisk Politik, saa Kaos undgaas. Under saadanne Betingelser er der ogsaa Plads for dansk Landbrug, og danske Bønder maa ikke forskertse Muligheden for vort Land ved bevidst eller ubevidst under Krigens Slutfase at gaa Tyskernes Erinde. De nationalt vaagne blandt vore danske Bønder maa søge at ruske Sløvheden og den materialistiske Aand ud af Kroppen paa deres Fæller. Ogsaa for Bonden gælder det gamle Ord, at Adel forpligter; Bonden forvalter den danske Jord for det danske Folk - hvordan vil han i en Tid, hvor Begrebet Ejendomsret sættes under Diskussion som ingensinde tidligere med nogen som helst Ret kunde hævde sin private Ejendomsret til Jorden, hvis et Flertal af det danske Folk føler, at han har vanrøgtet Fædrenes Jord i en national KriSETID? Var ikke saa taabelig at antage for givet, at det vil blive til Landets Frelse efter Krigen, at vort Landbrugs Produktionsapparat er holdt saa nogenlunde paa Fode i disse mange Krigsaar. Det har, det skal villigt indrømmes, bidraget til at holde den danske Befolknings Levestandard oppe over, hvad Gennemsnittet har været i andre besatte Lænde. Proprietærerne og Godsejerne har nydt Frugterne af det gnidningsløse Samarbejde med Tyskerne, som har profiteret mest, mens den danske Stat - via Nationalbanken - har betalt Omkostningerne. Naar den slagne Fjende engang i en ikke fjern Fremtid kastes ud af Danmark eller trækker sig tilbage, maaske før, saa kan der komme Tvangsudskrivninger af Kreaturer hos de danske Bønder - som i andre Lænde - og Stoltheden over det bevarede Produktionsapparat er da en Saga blot. Naar den Dag kommer, saa gaar alle Bønder af Huse til Kamp mod Tyskerne, det er givet. Men hvorfor ikke gøre det før, det vilde se betydeligt bedre ud og placere Bonden paa Linie med de mange andre Lænder, som forlængst har sat sig til Modværge mod den tyske Udplyndring af vort Land og nægtet at række Tyskerne en hjælpende Haand i deres Forsøg paa at gøre Danmark til en integrerende Del af det militære Fallit, som Tyskerne med Stolthed før kaldte "Festung Europa".

Landmandens Pligter.

Frem Bondemand - frem, lød Parolen, da Bønderne i sin Tid befriede sig for tyske og tyskorienterede Godsejeres Herredømme over dansk Bondejord. Lad den være det samme nu, hvor Nazisterne i fire Aar har lagt deres klamme Haand paa den danske Jords rige Afgrøder og betalt os med et luftigt Milliartilgodehavende, hvis reelle Værdi ligger omkring Nul. Det maa derfor være enhver dansk Landmands Pligt:

1. at afstaa fra al Hjælp til tyske Befæstningsarbejder og gøre dan, der byder sig til det, opmærksom paa, at det er en landsforræderisk Gerning, han udfører, og at hans Handling vil blive bedømt derefter.
2. at vise national Renlighedssans og afholde sig fra al Omgang med stedlige Nazister

Redaktionen sluttet 23/4 44.

og Halvnazister, og at sabotere alle Foranstaltninger, disse søger gennemført for at skaffe den tyske Værnemagt Lettelser.

3. at afholde sig fra al personlig Omgang med Medlemmer af den tyske Værnemagt og atlægge dennes Fouragering og Indkøb alle mulige Hindringer i Vejen.
4. i videst muligt Omfang begrænse Leveringen til Tyskerne samt søge legalt eller illegalt at stille saa mange Levnedsmidler som muligt til Disposition for den danske Befolkning.
5. gøre sig klart, at Tvangsudskrivninger for eller senere kan komme, og derfor forberede Situationen, saa Fortropperne i det tyske Tilbageog ikke bliver Millioner Stykker dansk Kvæg, som skulde udgøre Landbrugets største Aktiv, naar Krigen er sluttet.

Ikke mindst for Landboungdommen, hvis nationale Rygrad har vist sig ulige stærkere end de Aldres, ligger her omfattende og organisatoriske Opgaver af national-politisk Betydning. Spyt i Næven og tag fat, hellere i Dag end i Morgen, saa man med fuld Ret kan sige: Det danske Samfund i By og paa Land er gennemsyret af Modstandsvilje mod de tyske Okkupanter.

ALBERT OLSEN.

Tysk Razzia paa "Nationaltidende."

Meget snart har Tyskerne foretaget en Razzia paa "Nationaltidende" om Morgenen Kl. 7 den 20. ds. Som bekendt gaar samtlige Medarbejdere hjem sent om Aftenen, naar Bladet er færdigt. Tyskerne trængte ind gennem Pakkestuen og lod Personalet bevogte af to Mænd. Derefter blev Journalist Ambys og Redaktør Martinsens fælles Kontor eftersøgt paa Kryds og Tværs, men der blev ikke fundet noget kompromiterende. Bagefter var der Husundersøgelse hjemme privat hos de to Bladfolk, men ingen af dem var selvfølgelig hjemme. Ogsaa en Husundersøgelse hos Redaktør Uetze gav negativt Resultat. Kort efter trængte Gestapo indhos endnu en af "Nationaltidende"s Medarbejdere, nemlig hos Niels Jørgensen i Sverigesgade. Viceværtens nægtede at lukke op og tilkaldte det danske Politi, i hvis Paasyn man foretog en Husundersøgelse - paany med negativt Resultat. Det siges iøvrigt i denne Tid, at Gestapo særlig har kastet sin Karlighed paa Journalister.

Maaske er nærværende Nummer det sidste, der udkommer af "De frie Danske", maaske udkommer der endnu et Par Numre. Tysklands uundgaaelige Nederlag er i alle Tilfælde i Sigte. Vi har bragt i Erfaring, at der baade her og i Sverige sidder ivrige Skribenter, der gerne vil have "De frie Danske's" Medarbejdere med i deres Optegnelser om Krigstidens Historie. Vi betakker os imidlertid! Vi er og har altid været ukendte Soldater paa den danske Frihedsfront - og saaledes ønsker vi baade nu og efter Krigen at blive betragtet, og vi er overbevist om, at de der kender vore rigtige Navne, vil respektere dette vort absolutte Ønske.

De frie Danske.